

Universitätsbibliothek Paderborn

**De contritionis veritate aureum opus Fratris Joa[n]nis
Viualdi de Monte regali. ordinis fratrum predicatoru[m]
sacre pagine professoris**

Vivaldus, Joannes Ludovicus

[Augsburg], 1518

VD16 V 1772

Luxuria o[mn]es pote[n]tias a[n]i[m]e [et] o[mn]es v[ir]tutes dissipat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30734

De peccato

multis in idolatria. Ex q̄ fact⁹ est abominabilis p̄lō int̄atū ut serui ei⁹ rebellaret
et: diripentes spolia sue regionis et vastates terrā absq; resistētia: ut dr. iij. Re.
xj. c. cū tñ p̄s oēs obediēt ad nutū: sicut testaf regina saba: ut p̄z in. iij. ll. Re
gū. x. c. Fuit q̄ p̄ Salomō in p̄ncipio sui regimis ad magna p̄motus ppter de
uīnā reuerētā quā obseruavit: sed in fine sui regimis cecidit i vīlia ppter deliq
cta q̄ cōmisiit: q̄ miseros facit p̄los p̄cī. Tradūt tñ hebrei et plures doctores

Nota de salomone catholici q̄ Salomō i fine vite sue suū recognouit errorē: seq; dispositus ad pe
nitētā de cōmissis. Et liby Ecclesiastes cōposuit: in q̄ sicut expr̄s cūtra diffīl
nate vanitati subiacere. Jō dt in eodē li. h. ca. Lūc me queritsez ad vniuersa
opa q̄ fecerāt man⁹ mee: et ad labores i q̄b frustra sudauerā: vidi in oīb vanc
tate et afflictionē animi: et nihil p̄manere sub sole. Et in fine eiusdē libri ita cō
cludit. Finē loquēdi oēs parit audiam⁹: deū rime et mādata ei⁹ obscrua: hoc ē
oīs hō. Hinc Hierony. loquēs de salute ei⁹ in p̄mo li. sup Ecclesiastē. c. j. dt sic.
Aliūt hebrei hūc liby Salomōis esse p̄niam agētis: q̄ in sapia diuītisq̄ cōfī
sus p̄ mulieres offendit deū. Hec Hiero. Ex dīc̄t̄ itaq; p̄z q̄ luxuria famā
et bonorē maculat et p̄mīos scādālizat. Hinc Grego. dt q̄ p̄cā carnalia sūt
mīnorū culpe et maiorū infamie. q̄ p̄ba nō sunt sic intelligēda ut qdā p̄postere ex
ponūt. Nā si tales arguan̄ eo q̄ turpitudines luxurie q̄s imūde sues i sequūr.
tūc subito ut stbi in vīcīs carnalib; blandiant: q̄s p̄ clypeo i nīqtatās sue altī
repetūt bri Gregorij p̄ba dicētes. P̄cā carnalia sunt mīnorū culpe et maiorū
infamie. siccq; ad excusandas excusatiōes in p̄cīs pficiūt ad impudentiā ut sib
bit peccāti licentiā subministrēt. Sed ut ait Hiero. Vicitissimū dicēdi gen⁹
est sc̄tōz parrū nostrop̄ deprauare snias ac fidei collere veritatē. Et ideo sc̄us

Quō irel Tho. in. j. ii. q. lxxiiij. ar. v. declarās p̄dicta bri Grego. p̄ba dt sic. P̄cā spūalita
ligūt p̄cā sunt maiorū culpe q̄ p̄cā carnalia: qdā nō est sic intelligēdū: ut qdlibet p̄cī etiā
carnalia spūale sit maiorū culpe q̄libet p̄cō carnali. Sz q̄ p̄siderata hac sola differen
esse mīno tīa spūalitatis et carnalitatis grauitatā parib; trīplēt rōne: ut sup̄ ex
cīculpe. Nota ḡ q̄ ad iudicandū grauitatē p̄cōz nō sufficit p̄siderare solūt
mō gen⁹ sp̄p̄z p̄cī: sed etiā oportet aduertere circūstātias p̄cōz ut in seqntib;
dicem⁹. Et ita p̄tingit plerūq; in p̄cīs carnalib; plures esse circūstātiaz defor
mitates q̄b reddunt grauitora spūalib;. His igit̄ p̄bositatisb; talib; obloqntib;
di missis adhēram⁹ firmis illi auree snie diuī Hieronymi scribētis ad Ellā
tiā: in ep̄la q̄ incipit. Utēs scripture celebrata snia est. vbi ita inq̄t. Stoicop̄ q̄
dē est p̄cōz tollere differētā et delicta oīa parta iudicare. Nec vllū int̄ scelus et
errātū discrimē facere. Nos v̄o et si multū int̄ p̄cā distare credim⁹: q̄z et legim⁹
In satis p̄dēsse ad cautiorē vīta vīctim⁹: etiā mīnima timere p̄ maximis. Lab
to em̄ facili⁹ abstinem⁹: et q̄cūq; delicto q̄nto illud mag⁹ metum⁹. Nec cito ad
maiorā p̄gredit q̄ etiā parua formidat. Et sane nescio an possimus leue aliqd
p̄cī dicere qdā in dei p̄temptū admīstrīt. Et q̄ ille prudētissimus q̄ nō tā cōsiderat
qdā iussum sit q̄ illū q̄ iusterit. Nec q̄litatē imperij: sed Imperātis cogitat
dignitatē. Hec Hieronymus. Et ad Athletā de institutione Paule sue
ep̄la incipit. Brūs ap̄ls Paul⁹: idē Hieron. dicit sic. Nō sunt p̄tenenda quasi
parua sine quib; magna p̄stare nō possunt. Hec Hiero. Et sic patet q̄ etiā le
uīa peccata cauenda sunt: et q̄ luxuria famā homīs maculat: et reddit homīnēz
despectū et vīlem.

Luxuria
totū boī
i. ē agitat
er dīstra
k. s. c.

Luxuria oēs porētas aīe et oēs frutes dissipat.
Uinto luxuria ut ait Amb. nūnc p̄manere q̄etū patī affectū boīs. No
cte feruer: dīle anhelat. et iō mentē boīs implet varijs passiōib; desideri
is/inquietudinib; ac sup̄sticōib;. Et breuis luxuria rōne p̄turbat intelleg
etū heberat: memorīa enerugt: obliuione imittit errores infundit: ignorantia
inducit: et homīnē vīle et quasi bestiā facit. Qua p̄ops̄ venere voluptates nō

Luxurie

Fo. LVIII.

etouenslūt aīo sapientū: qz fin Hiero. altos ac generosos spūs frāgunt: z de altis Luxurla
stmis cogitatiōibz ad hūllimas detrahūt. Luxuria qz facit hoies grulosos: nō cōue
Impatiētes: iracūdos: temerarios: fastidiosos: z fetētes: qz coit̄ induc fetorē: z nit̄ saplē
breuit̄ collit̄ grāz ois p̄tut̄. Hinc Lactat̄. in. vi. li. viii. insti. c. xxij. dt ssc. Ertibus.
go q̄ p̄itari studet q̄ nō vult spē se decipere: abyciat inimicas z noxias voluptas
res q̄ aīaz sibi vinciat: vt corp̄ cibi dulces: p̄ferat p̄a falsis: eterna breuisbi: vt
lia socūdis nihil aspectu gratū sit: nīl qd̄ pie/ iuste/ fieri videoas nihil auditu su
ave nīl qd̄ alit aīaz: meliorēq; re reddit. hec Lactat̄. Dicam̄ ḡ cū Hugone
Luxuria ē imoderata carnis peculāria: dulce venenū: iportuna iues: nīciosa
porio: q̄ humānū corp̄ debilitat: z viril̄ animi robur eneraut. Ut vte ait He
ronym⁹. Luxuria est ignis infernalīs: cui⁹ materia gula: cui⁹ flāma supbia: cu
sus scintille praua colloquia: cuius fumus infamia: cuius cīnis immundicia:
cui⁹ finis gehēna. Itēp Hiero. sup parabolas Salomōis. li. i. sup illud. vii. c. Luxuria
Preciū em scortū vix vnl⁹ panis est: ita inq̄: Recordare qz breuis est voluptas insatiabi
fornicatōis z ppetua pena fornicator̄. Sicut em vnl⁹ panis diurnā solū effūz̄ lls.
gat esuriē z nthilomin⁹ postea esurit: que comestio pane satur abscesserat. sic q̄
Intrat ad scortū ad horā qdē evaporatibidinē: sed post paululū ardētioē redit.
dit. Hec Hiero. Idcirco Quid. in. ii. li. de arte amādi sic ait.
Mō iuuat exiguū: pl⁹ est: qd̄ ledit amates
Proponat aīo multa ferēda suo
Quot lepores in arbo: q̄t apes pascunt in bibla
Cerula q̄t baccas: palladis arbor habet
Urore q̄t conche: tot sunt in amore dolores.
Itēp Quid. in. ii. li. de remedio amor̄: ita inq̄.
Artibz innumeris mēs oppugnat amantū
Ut lapis equoreis vndiq; pulsus aqz
Hinc diu⁹ Hieronymus in sermone de assumptōe purissime virginis q̄ in
elicit. Logitis me o Paula z Eustochiū: sic dicit. Hoc habet impatiēs amor
vt que desiderat semp inuenire se credat. Ignorat siquidē iudiciū: rōne multo
tiens caret: modū nescit nec altud cogitare pot̄ q̄ id qd̄ diligat. Amor nō acci
pit de impossibilitate solaciū: neq; ex difficultate remediū. hec Hiero. Ex di
ctis p̄t q̄ in venereis voluptatibz p̄ vna guttula dulcedinis inuentis abundan
tia amaritudinis. Paucitas quidē mellis sed magna qntitas fellis. Et ideo
Greg. ait. Mōmentaneū est qd̄ delectat: eternū p̄o qd̄ cruciat.

Luxuria occidit aīam rōnale z quo.

b Exto luxuria infert hoī grauissimū dānū q̄ ad aīam: qz illā occidit tol. Luxuria
lēdo grām dei q̄ viuit/ nutrit/ z sustentat. Qis q̄ppe act⁹ luxurie delibet collit gra
rat⁹ extra limites matrimonij est p̄ctū mortale: vt dicit̄ est. Aliā aut̄ q̄ rīa ois p̄
peccauerit mortaliſpa moriet̄: vt habet Ezechiel. xvij. ca. Et tō fornicatio tur̄ z oī
simplex q̄ est solutiſcū soluta: est p̄ctū mortale. Unū scritus Tho. in. ii. ii. q. cliiij. cldit aīaz
ar. ii. pbat fornicationē simplice p̄ctū mortale tali rōne. Nihil excludit a re. Fornicati
gno nīl p̄ctū mortale. Sz fornicatio excludit hoīem a regno: vt p̄t p̄ aplm ad clo. pbak
Gal. v. c. vbi enumerat̄ qbusdā p̄ctis int̄ q̄ ponit̄ fornicatio: ita sublungit di. esse p̄ctū
Qui talia agūt regnū dei nō p̄sequit̄: ḡ fornicatio simplex ē p̄ctū mortale. hinc mortale.
Hiero. ad Furtā d̄ vñdūtate ūāda: ep̄la ic̄pit. Obscuras līris dt ssc. Sola lii
bido insita a deo ob liberor̄ p̄creationē: si fines suos egressa fuerit reducat in
victū. Hec hiero. Proptea pau. Rosin. i. ca. postq̄ multa p̄ctā enueravit z int̄
illa fornicationē: ita subdit. Digni sit morte nō solū q̄ ea factūt: hētā q̄ p̄sen⁹
etūt faciētibz. Et. i. ad Theb. iiiij. c. ait Paul⁹. Hec ē ei volūtas dei sacrificatio
vīa: vt abstineat̄ vos a fornicationē: vt sciat vnuſq; vīmyas suū possīdere in
sacrificatioē z honore: nō in passiōe desiderij sicut z gētes q̄ ignorat̄ deū. Facit
b 2